No. 1078 Zaterdag 20 Augustus 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

DANKBETUIGING.

Het is Ons een alleraangenaamste plicht aan alle ingezetenen der Kolonie openlijk onze hooge tevredenheid en onzen warmen dank te betuigen voor hun buitengewone deelname aan ons zilveren Priesterjubilé. Dat alle Katholieken bij de viering van dit Jubelfeest zich om hun Bisschop zouden scharen, konden Wij verwachten, maar dat de gansche bevolking, met de hoogste waardigheidbekleeders en de eerste en voornaamste burgers der kolonie aan het hoofd, zoude medewerken om dien feestdag zoo schitterend te vieren, hadden Wij ons niet kunnen, noch durven voorstellen. Diep hebben Ons daarom al deze bewijzen van hoogachting, eerbied en toegenegenheid getroffen, die op onderscheidene wijze geuit, zoo onomwonden en eerbiedig, zoo hartelijk en menigvuldig zijn gegeven. Zij hebben onze hoogachting en genegenheid voor alle ingezetenen in geen geringe mate verhoogd en zullen ongetwijfeld veel bijdragen om Ons nog inniger aan de Kolonie te hechten en aan het welzijn van allen nog ijveriger mede te werken.

✠ fr. J. J. A. VAN BAARS,
Tit. Biss. van Teuchira,
Apost. Vic. van Curaçao.

Curaçao, 19 Aug. 1904.

Curaçao, 19 Augustus.

Zoete Herinneringen.

Het plechtig Priesterjubilé met zijn rijken nasleep van schitterende feesten is weer voorbijgegaan. De deelneming was buitengewoon groot en legt ons daarom de verplichting op, waarvan wij ons dankbaar kwijten, om zoo uitgebreid mogelijk de feestelijkheden te beschrijven, opdat de bewijzen van hulde en sympathie aan Z. D. H. MGR. J. J. A. VAN BAARS door Autoriteiten en Burgerij gebracht, bewaard blijven voor het nageslacht en bij ons weder op mogen wekken de zoete herinneringen aan deze luisterrijke feestweek.

Reeds een paar maanden geleden begon de voorbereiding, toen eenige heeren zich in commissie hadden vereenigd om de leiding der feesten op zich te nemen.

Zij vonden bij eenige kennissen en vrienden steun, zoodat zij spoedig in staat waren hun rijk samengesteld program geheel en al uit te voeren.

De meer rechtstreeksche voorbereiding nam echter een week voor het feest een aanvang, toen overal slingers en bloemen werden gemaakt, vlaggen en wimpels, wapens en emblemata, smaakvolle draperieën en trofeën voor kerk en paleis, die door rappe handen weldra in feestkleed werden gestoken en er keurig net uitzagen.

Maandagmorgen kwart voor negen kwamen vier heeren der feestcommissie Mgr. VAN BAARS afhalen van Welgelegen, waar Z. D. H. retraite had gehouden.

Bij zijn uittocht stonden al de Eerw. Zusters, de pensionairen en de weeskinderen langs de oprijlaan van den hoofdingang om Mgr. uitgeleide te doen. Eerbiedig knielden zij neder, toen Monseigneur, vergezeld van zijn Secretaris en den Weleerw. Heer F. VAN DEN DONK, gevolgd door de feestcommissie, in een galarijtuig voorbijreed, welk voorbeeld door de buiten samengepakte menigte werd nagevolgd. En zoo ging het, feestelijk begroet door verschillende groepjes langs den weg, en door de straten der stad, die met haar vele vlaggen een feestelijk aanzien bood. Toen Monseigneur het Colegio Santo Tomás voorbijreed, werd Z. D. H. aldaar ook gecomplimenteerd door de leeraren en studenten.

Aan de poort van het kerkplein, dat letterlijk vol was met menschen, stonden vier andere heeren der feestcommissie den Jubilaris op te wachten. Niet zoodra hield het rijtuig stil, of twee net gekleede koorknapen traden nader om den sleep der *cappa magna* te dragen, terwijl zes allerliefste bruidjes Monseigneur bestrooiden. Aldus voorafgegaan en gevolgd en begeleid door de feestcommissie trok Monseigneur zegenend tusschen de samengepakte menigte door, onder de blijde tonen van een feestmarsch, uitgevoerd door de kapel der weesjongens van Santa Rosa. Bij den ingang der Kerk ontving de clergé haren Bisschop volgens het gebruikelijk ceremonieel en toen trok de feeststoet onder de jubelende akkoorden der kapel naar het altaar van het H. Sakrament.

Daarna begon de Pontificale Dankmis, welke met buitengewone plechtigheid werd opgedragen, daar al de assistenten Priesters waren. De leden der *Reunion San Hosé* voerden op verdienstelijke wijze, met medewerking van eenige Eerw. fraters van het College, onder kundige leiding van den Directeur J. C. DE POOL, de *Missa in honorem Smi Nominis* van *Ign. Mitterer* uit, terwijl eenige koperen instrumenten der kapel van het Weeshuis begeleidden. De kerk was opgepropt met geloovigen, waaronder ook zeer vele deftige burgers en autoriteiten, o. a. de commandant van het garnizoen met de officieren.

Na het evangelie beklom de Zeer Eerw. Pater JACOBUS VAN BAARS, neef van den Bisschop, den preekstoel om de feestrede uit te spreken.

De gewijde redenaar had tot tekst gekozen de woorden van St. Paulus aan die van Corinthe I. C. IV. v. 1. „Zoo houde de mensch ons als dienaren van Christus, en uitdeelers der Geheimnissen Gods.” Hieruit ontspon zich een gloedvolle rede over de waardigheid van het Priesterschap door het beantwoorden dezer twee vragen. I. Wat is de Priester? II. Wat behoort tot zijn priesterlijke bediening? De Priester is ten eerste dienaar van Christus, en op de tweede plaats uitdeeler van Gods genade.

De Priester is dienaar van Christus, omdat de Priester deelt *a.* in het Priesterschap van Christus; *b.* in diens goddelijke zending *c.* in de macht van Christus.

Als Bisschop geniet de Jubilaris deze gunsten in vollen overvloed, hij heeft het Priesterschap in al zijn volheid. Wat al redenen om te juichen en te jubelen, God lof te zingen en te danken op dezen schoonen dag, nu wij herdenken, hoe liefdevol God was jegens MGR. VAN BAARS en Z. D. H. met weldaden overlaadde. Maar niet de Bisschop alleen, moet dankbaar wezen, ook wij allen, geheel het Katholieke volk van Curaçao, want de eer en waardigheid, daalden wel op den Priester alleen, maar de gunsten door den Priester van den Hemel verworven, het voordeel, de vrucht der Priesterlijke bediening is een genade van God ook aan het volk geschonken door zijn Dienaar. Drie en twintig jaren heeft Mgr. VAN BAARS de priesterlijke bediening vervuld in de kolonie Curaçao, al zijn arbeid is ten nutte gekomen aan ons.

Spreker herinnerde nu aan alle genaden uitgedeeld door toediening der verschillende Sakramenten en wees ten slotte op de groote liefde, welke den Jubilaris steeds bezielde bij al zijn werk, waardoor hij kracht vond om zooveel te arbeiden voor zijn volk, reden waarom het geheele volk moet feestvieren en dankbaar zijn jegens God, die ons zulk een Priester gaf.

Aan het einde zijner met kracht voorgedragen rede richtte zich de feestredenaar tot Monseigneur om Z. D. H. uit naam der clergé en van het volk geluk te wenschen en Gods zegen en Maria's bescherming over hem af te bidden en te smeeken dat over vijf en twintig jaar de gouden jubelkroon het onderpand wezen mocht van de onverwelkbare gloriekroon in den hemel.

Weer stroomden de feestelijke akkoorden der instrumentale muziek door het tempelgebouw, weer klonken luid de forsche mannen- en heldere jongensstemmen; de statige plechtigheid werd voortgezet, de H. Offerande voltrokken. Velen voelden hun harten van aandoening trillen, toen Mgr. met bevende stem, vol ontroering de Praefatie zong, dat onnavolgbaar lied van dankbaarheid en liefde, vol diep geloovige aanbidding en moedige geloofsbelijdenis.

Na de H. Mis werd de Jubilaris weder opgewacht door denzelfden eerestoet en onder de jubelende tonen van de *Marcha triunfal* naar het rijtuig geleid, waarna de feestcommissie Monseigneur naar het Paleis vergezelde. Deze tocht was een ware triomftocht door onzen Collega *El Imparcial* in zijn waardeerend verslag aldus beschreven:

Terminado el acto, la concurrencia sale poco á poco del templo, y cuando S. Ima, se retira á palacio, es aclamado estrepitosamente por una inmensa multitud que llena todas las calles del tránsito.”

Nu werd eerst de Geestelijkheid der stad en van de buitenparochies toegelaten om Z. D. H. te feliciteeren, daarna trad de H. E. G. heer Gouverneur a. i. der Kolonie de ontvangstzaal binnen, vergezeld van zijn adjudant, om in bijzondere audiëntie Monseigneur te complimenteeren en ook namens JHR. DE JONG VAN BEEK EN DONK gelukwenschen aan te bieden.

Langzamerhand stroomden verschillende autoriteiten, de officieren en vele particulieren samen om den Jubilaris hunne opwachting te maken. Klokslag twaalf uren kwam de feestcommissie binnen en sprak Monseigneur toe bij monde van den heer J. F. L. ROMIJN, die de volgende rede hield:

Het zij mij vergund, Monseigneur, namens de feestcommissie, een paar korte woorden tot Uwe Doorl. Hoogw. op dezen dag te richten.

Nauwelijks vóór dat de dag van heden was aangebroken en men den tempel Gods binnentrad, ontwaarde men aan de smaakvolle versiering, dat er behalve het feest van Maria's Hemelvaart, welke de kerk vandaag zoo luisterlijk herdenkt, nog iets bijzonders op handen moest zijn; ja, dat bijzonders werd bevestigd, en spoedig verspreidde zich de blijde mare van mond tot mond onder 't Katholieke volk: „onze bisschop viert vandaag ook Zijn zilveren priesterfeest.”

Op zulk een feest als de dag van heden U schenkt, Monseigneur, is 't voor ons een aangename plicht U blijken te geven van onze oprechte belangstelling in het groote voorrecht, dat U heden te beurt is gevallen, en blijde aandoeningen vervullen ons hart, als Wij U zeggen, dat wij deelnemen in Uw geluk.

Het is ons daarom Monseigneur een waar genoegen met U samen feest te mogen vieren; wij juichen en jubelen als wij samen met U onze blikken terugwerpen op den voor U zoo onvergetelijken dag „15 Augustus 1879”, dien grooten dag, dag van beteekenis, dag waarop U, voor vijfentwintig jaren geleden, Uw Heilige Priesterwijding ontvingen U toen begonnen is met Uw Geestelijken arbeid in den Wijngaard des Heeren.

Niet lang na die plechtige gebeurtenis, werd U door Gods Voorzienigheid geroepen om ons hier op Curaçao het Evangelie te komen prediken, U heeft, om aan de roepstem van boven „gaat en onderwijst het volk”, gehoor te geven, met opoffering Uw vaderland en al de Uwen verlaten, om bij ons te zijn. Wij verheugen ons, Monseigneur, als wij U moeten zeggen, dat wij dankbaar en met groote voldoening in U den priester erkennen, die het volk van de parochie, die Hem nu hier dan

elders was toevertrouwd op eene zorgzame en liefdevolle wijze heeft weten te besturen. In den staat van de Hoog verheven Waardigheid, die U sedert zeven jaren bekleed, is voorzeker de verantwoording, die U door God voor ons op de schouders is gelegd, zwaar; U is immers als Herder over ons gesteld en wij behooren onder Uwe kudde; als Vicaris heeft U te waken voor ons Geestelijk welzijn en te werken om ons te leiden op den weg der Eeuwige zaligheid; dat God U de noodige kracht en bijstand schenke en het U gegeven zij nog lange jaren in gezondheid en volle kracht des levens tot heil van het Katholieke volk van Curaçao voort te arbeiden en wij den dag mogen aanschouwen van Uw gouden jubilé."

Niet zonder diepe aandoening beantwoordde Z. D. H. de verschillende sprekers en gaf luide blijk van zijn innige dankbaarheid.

Eenige oogenblikken bleven allen vereenigd, waarna de audiëntie geëindigd werd.

Toen ging Monseigneur, vergezeld van de heeren Geestelijken, naar het St. Martinus-gesticht om de wenschen der Weleerw. Zusters in ontvangst te nemen. Opnieuw mooie muziek, gloedvolle verzen en prachtige cadeaux, te veel om op te noemen.

Om onze lezers tevreden te stellen van alles zooveel mogelijk verslag te geven, willen wij toch melding maken van de prachtige bloemstukken, keurig bewerkte stolen, alben, roketten, een rijk geborduurd kasuifel, een kostbaren mijter, een kelk en van een aanzienlijke gift voor een hoofdaltaar in de Katedraal. Het is ons ondoenlijk alle verschillende voorwerpen van zilver en kristal op te noemen, zij zijn te veel in aantal, evenmin als wij ons wagen de onderscheidene rijke cadeaux te tellen, die niet onder een afzonderlijke rubriek zijn te brengen.

Ook mogen wij niet stilzwijgend voorbijgaan de hooge onderscheiding, welke Monseigneur te beurt viel, door een telegram uit Rome te ontvangen van Z. H. Pius X, waarbij Z. H. zijn bijzonderen zegen zond, alsmede van den Hoogsteerw. Pater H. Cormier, Generaal-Overste der Dominikanerorde, die aan Z. D. H. zijn portret had gezonden, en van den Hoogeerw. Pater Lud. Theissling, Provinciaal-Overste der nederlandsche provincie, die Mgr. namens de hollandsche confraters een kelk aanbood.

Na deze complimentatie en het aanbieden der geschenken, vereenigde Monseigneur de geheele geestelijkheid rondom zich aan een feestmaal, dat werd opgeluisterd door de kapel van Sta Rosa.

Om zes uren werd Z. D. H. weder afgehaald door de feestcommissie voor het Pontifikaal Lof en *Te Deum*. De kerk was weer stampvol.

Bij het huiswaarts keeren werd het kerkplein bengaalsch verlicht, terwijl ook verschillende particulieren illumineerden; maar het glanspunt der illuminatie was wel het bisschoppelijk paleis, aan welks gevel een kruis van wit en rood electrisch licht, te midden van een schitterende ster, was aangebracht. Boven den ingang welfde zich een glanzende eereboog. Door de goede zorgen der feestcommissie werd op het oogenblik, dat Monseigneur het plein opreed, aan weerszijden van het balkon en aan den Waterkant bengaalsch licht ontstoken, zoodat het geheel een tooverachtigen indruk maakte.

Om acht uren begon de receptie, bijgewoond door den HEG. Heer Gouverneur, de geestelijkheid, verschillende autoriteiten, de heeren officieren, en vele particulieren.

De menschenmassa buiten was onmogelijk te tellen, het deed ons terugdenken aan het Pausfeest en de Tentoonstellingsdagen.

Laten wij liever het woord aan onzen collega *De Vrijmoedige*, waar hij in zijn verslag met ingenomenheid dit gedeelte van het feest beschrijft:

„Des avonds bewoog zich eene ontzaglijke menigte menschen aan den Waterkant van de O. verzijde, om de waarlijk prachtig en schitterende, aan het front der bisschoppelijke woning aangebrachte electrische verlichting te zien en om te luisteren naar de heerlijke muziekuitvoering der Santa Rosa-weesjongens en naar die van de garnizoenskapel, gegeven als eene hulde van de hh. officieren der bezetting aan den Jubilaris.

Gedurende die uitvoeringen bevonden zich in de zalen der bisschoppelijke woning de Gouverneur a. i., vele autoriteiten en andere notabelen van het eiland.

De Jubilaris werd telkens toegejuicht, wanneer Hij aan het balkon verscheen."

De beide kapellen hebben uitstekend gespeeld en hadden echte feestnummers uitgekozen. Jammer, dat aan zulk een heerlijken dag zoo spoedig een einde moest komen.

Den volgenden morgen vierden de meisjesscholen feest en ontvingen Monseigneur met zang en poësie.

Des middags kwamen de weesjes aan de beurt. Het weeshuis was buitengewoon mooi versierd en de kinderen, in een nieuwe uniform gestoken, begroetten den Hoogen Jubilaris recht hartelijk met hun toespraken, versjes en liederen.

Toen gingen allen, Monseigneur en de Geestelijken, naar het Pensionaat *Welgelegen*, tevens het Moederhuis der E.E. Zusters. Eerst daar feestelijk begroet en genoten van nieuwe stroomen muziek en poësie, en verder trok de stoet naar de speelzaal der pensionairen rijk gedrapeerd en keurig versierd. Het geheele program kunnen wij onmogelijk mededeelen. Een nummer daarvan maakte echter een buitengewonen indruk het was het „*Souvenir des anges*." Tien engelen in prachtgewaad en met uitgespreide vleugelen vertoonden zich in het volle licht aan aller verbaasde blikken en zongen elkander toe, hoe goed God was en hoe groot. Eerst de schepping, dan de zondeval, daarna de Verlossing, de Aartsvaders en Propheten, de Kerstnacht en eindelijk het Laatste Avondmaal, de Instelling van het H. Priesterschap, dit alles werd herdacht in lieflijke zangen in koor en solo, of in aandoenlijke declamatie, en indrukwekkend recitatief. Kortom het waren rijke uren van waar kunstgenot. Het geschenk van het Pensionaat bestond in een prachtvolle lier van wasbloemen.

Woensdagmorgen werd een bezoek gebracht aan het krankzinningengesticht, waar aan de Eerw. verpleegsters ook gelegenheid werd gegeven Monseigneur te feliciteeren, daarna ging Z. D. H. naar de beide afdeelingen vrouwen en mannen en onderhield zich eenige oogenblikken zeer minzaam met deze ongelukkigen.

Nu ging men naar het College *Santo Tomas*, waar de Eerw. Fraters met hun beroemd zangkoor Monseigneur hartelijk toezongen.

Des middags waren de ongeveer 800 jongens van de R. K. scholen der stad, op de ruime speelplaats van 't College vereenigd, waar zij eerst gefotografeerd werden met hun Bisschop in hun midden.

Toen aan allen weer plaats was gegeven in een groote zaal trad Monseigneur, begeleid door de geestelijkheid, onder de plechtige tonen van de kapel van het College, de schitterend versierde feestzaal binnen, waar aanspraken werden gehouden en liederen gezongen, o. a. een door alle 800 tegelijk, onder begeleiding van het orkest, en een keurig bewerkte feestcantate uitstekend werd uitgevoerd door een jongenskoor.

De verschillende scholen, ook de arme kinderen, hadden hun centje geofferd en boden Monseigneur een paar kristallen, met zilver gemonteerde, schenkkannen aan en een met zilver geörneerd schrijfstel.

Terwijl de kinderen allen bleven om de opvoering van een marionetten-spel bij te wonen en uitgelaten waren van pret, ging Monseigneur met zijn gezelschap naar het Ziekenhuis, waar de lierische stroomen opnieuw ontsprongen en voortstuwden met kracht en geweld uren achtereen.

Het verslag wordt lang, waarde lezer, maar wij durven niets achterwege te laten, omdat wij overtuigd zijn, dat U alles nu eens haarfijn wilt weten; het is immers eervol voor Curaçao, dat men aldus heeft feestgevierd.

Mogen wij dan nalaten U mede te deelen, hoe Donderdagmorgen de arme melaatschen met guirlandes, bloemen en vlaggen met zang en toespraken hun Trooster ontvingen. O, die menschen waren zoo gelukkig, ook mede te mogen doen aan de algemeene feestviering.

En dan de schitterende uitvoeringen der St. Josephs-Gezellen.

Eerst Donderdagavond op Pietermaai.

Bij de poort van het plein ontvangen door het Bestuur met het bondsvaandel, trad Monseigneur de rijk versierde gezellenzaal binnen en nam plaats op een troon. De muziek van Santa Rosa zette een feestmarsch in. Hierna zongen de gezellen een welkomslied, waarna een hunner uit naam van allen een toespraak hield.

Nu begon het treurspel *Victoria di un Martir*, een zeer pakkend stuk, goed gespeeld, met warmte voorgedragen. Zeer toepasselijk was dit treurspel voor deze gelegenheid, omdat in het slottooneel heerlijk uitscheen de *kracht van het Kruis*, waardoor al de rijkdom van het devies van Mgr. van Baars zeer duidelijk werd verklaard.

Na een muzieknummer volgde een kort kluchtspel: *Un fotógrafo den apuro*, wat uitstekend tot zijn recht kwam en Monseigneur aan 't huilen bracht...... van 't lachen.

De Weleerw. Pater Burgers heeft eer van zijn werk, de warme woorden van dank door Z. D. H. ten afscheid gesproken tot Directeur en Gezellen waren verdiend.

Vrijdagavond zes uren werd het slotfeest ingezet door een sierlijken optocht der schooljeugd, voorafgegaan door eenige kleurrijk gekleede pages, terwijl allen zonder uitzondering óf een versierde palmtak droegen, óf een vlag, vaandel, of emblema; het geheel was een indrukwekkend schouwspel en getuigde opnieuw luide voor den grooten tact der Eerw. Fraters, die zulk een menigte wisten te leiden en te bedwingen.

Voor het paleis van den Bisschop gekomen, werd er front gemaakt; de zangers stonden vlak voor het balkon, achter hen de pages en schilddragers en daar rondom slingerden zich in dichte rijen de overige jeugd met hun feestelijk getooide palmtakken.

Jammer, dat het volk altijd meeloopt met een optocht en steeds zoo dicht mogelijk opdringt!

De politie heeft haar best gedaan en verdient zeker onzen vollen lof, maar wij zouden haar wel in overweging willen geven, of het niet mogelijk was een gedeelte van plein of straat bij dergelijke gelegenheden geheel vrij te houden? Het gevaar voor ongelukken wordt dan nog veel minder en optocht, serenade en dergelijken komen beter tot hun recht.

Dit tusschen haakjes.

Toen Monseigneur op het balkon verscheen, begonnen de knapen hun koraalmuziek, een zeer mooi gecomponeerden heilwensch. Hierna werden verschillende liederen gezongen en muziek gemaakt op mirlitons, wat een verrassenden indruk maakten en luid applaus uitlokte.

Toen de serenade omstreeks een half uur geduurd had, kwamen twee heeren der feestcommissie Monseigneur afhalen. Z. D. H. nam in het rijtuig plaats, de schooljeugd was intusschen weer geördend en trok langzaam, spelend op het rietfluitje, voor het rijtuig naar het feestlokaal, vlak achter de St. Annakerk gelegen.

Aan de poort van het kerkplein stond weder een lid der feestcommissie, met vier bruidjes, twee in 't licht blauw en twee in 't rose, en zes strooistertjes. Nadat Monseigneur door een der bruidjes was welkom geheeten onder het aanbieden van een prachtigen bouquet rozen, trok de stoet, hel verlicht door bengaalsch vuur, het kerkplein over, terwijl de bruidjes kostbare rozen strooiden. Geestdriftig begroet door het volk, besteeg Monseigneur de trappen van 't feestlokaal, dat met zeer veel kunstzin versierd en prachtig electrisch verlicht was. Een uitgelezen schaar Dames en Heeren wachtte hier reeds de komst van den Jubilaris af. Buiten speelde de muziek, terwijl de menigte elkander letterlijk verdrong rondom het gebouw.

In naam der St. Anna-parochie nam nu de heer Roberto S. de Lannoy het woord, om in sierlijke taal en met diep gevoel, te wijzen op de verhevenheid van den Priesterlijken Staat en de loopbaan van den Jubilaris in korte trekken te schetsen, Hem dank brengend voor het vele goede door Hem in onze Kolonie verricht, God biddend nog lang zulk een heilig Priester te sparen, tot heil der Kerk niet alleen, maar van geheel de maatschappij.

Het spijt ons ten zeerste, dat wij deze keurige rede, zoo helder voorgedragen, niet in haar geheel kunnen opnemen; tijd en gelegenheid ontbrak ons, evenzeer als wij onze onmacht moeten bekennen de uitvoering der feestcantate in al haar grootheid weer te geven. De opvatting was grootsch, zooals wij dat gewend zijn van den begaafden dichter Pater St. van de Pavert. Het maakte bij ons den indruk van een oratorium met zijn algemeene inleiding, zijn koor, tegenkoor en solo's, geheel het priesterlijk leven van Mgr. van Baars bezingend van af de roeping tot den religieuzen staat tot en met zijn verheffing op den bisschopszetel.

De muzikale compositie was van den heer J. C. de Pool, met wiens talent wij vroeger reeds kennis maakten, toen wij het opwekkend, krijgshaftig „Vaandellied" voor het eerst mochten bewonderen. In 't bijzonder mogen wij releveeren de zeer mooie momenten: het Koor van Engelen, de Roeping bezingend, evenals het Koor Religieuzen, dat daarop antwoordde. Novicio en Neomista maakten indruk, het koor van Priesters mogen wij echter niet ten volle roemen. Het scheen ons toe, dat het werk met zeer veel animo ondernomen, te zwaar was om tot het einde met kracht te worden afgewerkt door een componist, die tevens directeur was van een zangkoor en een orkest, die beide nog moesten gevormd worden!

Moge onze onpartijdige kritiek op een werk, dat als een eerbiedige akt van liefde Monsg. werd aangeboden, deszelfs waarde verhoogen; een ieder en de Heer de Pool niet het minst, zal overtuigd wezen van onze bewondering en dankbaarheid voor zulk een reuzenwerk als de compositie van deze feestcantate, maar door al te veel lof zou misschien een goed talent verloren kunnen gaan. En dat zouden wij jammer vinden. Wij hopen, dat deze curaçaosche componist nog meer van zich zal laten hooren, vooral ook, in kortere stukken, liederen voor het volk, voor de Union, balladen, romancen en dergelijken.

De instrumentatie van *Vocacion* en *Neo-Obispo* was zeer gelukkig. Nog een paar instrumenten meer en het orkest zal volmaakt wezen. De slothymne was in één woord prachtig. Hier kwam compositie en zang tot hun volle recht.

Een krachtig woord van dank werd nu door den Jubilaris tot allen gesproken: in 't bijzonder verheugde hij zich over de aaneensluiting der katholieken, over de eenheid van het

volk met zijn Priesters. Van harte hoopte Z. D. H., dat dit steeds zoo mocht blijven.

Nadat Monseigneur verschenen was aan het raam, omgeven van een schitterende electrische verlichting, zong het geheele volk de slothymne, begeleid door de kapel van Sta Rosa en juichte den Bisschop herhaaldelijk toe op zijn terugtocht naar het paleis. Nog eenmaal vertoonde zich de Jubilaris op het balkon, opnieuw een geestdriftig gejubel en zoo eindigden de schitterende Priesterfeesten door leiding der feestcommissie, medewerking van autoriteiten en burgers, zoo uitstekend geslaagd.

Een bijzonder woord van lof komt zeker toe aan den heer Procureur, den Commandant en de marechaussée,s die in deze drukke dagen zoo praktisch hun maatregelen hadden genomen, dat er zelfs niet de minste aanleiding tot wanorde bestond.

De nieuwe St. Dominicusput op Rincón.

(BONAIRE.)

In het watergebrek op Rincón is een gelukkige verandering gekomen. Tot nu toe moest de bevolking zich behelpen met één put „*Dos Poz*", bijna een uur ten westen van Rincon gelegen. Dáárheen worden paarden en ezels gebracht om te drinken, dáár worden kleine vaatjes blikjes, damasjans gevuld, daar ook wordt het goed gewasschen. En deze put *alléén* moest voorzien in de behoeften van een bevolking van ± 1700 menschen en het tallooze vee. Wel is waar, zijn er nog 2 andere putten, één op Fonteiu, een andere in de richting van Slagbaai, doch deze beiden zijn op nog grooteren afstand gelegen, zoodat ze alléén gebruikt worden, wanneer de „*Dos Poz*" te weinig water geeft of uitdroogt.

Reeds verleden jaar had het Bestuur onzer Kolonie getracht hierin verbetering te brengen, doordat de HoogEdGestr. Heer Gouverneur bij diens laatste bezoek zelf 2 plaatsen had aangewezen, midden in de kom van het dorp, om daar 2 putten te graven. Met zeer groote kosten heeft men toen tot op een aanzienlijke diepte gegraven, zelfs met dynamiet de steenen laten springen; doch zonder succès, zoodat men eindelijk, toen de beschikbare som verbruikt was, het werk staakte, *zonder water gevonden te hebben*. Ondanks dien tegenspoed had deze werkverschaffing toch deze goede zijde gehad, dat zeer veel menschen juist in die dagen van armoede en miserie een paar centen hebben kunnen verdienen.

Nu twee maanden geleden begon 't er treuriger uit te zien. „*Doz poz*" gaf minder water, veel te weinig voor de behoeften.

Op verzoek van den volijverigen en actieven districtmeester den Heer C. CADIÉRES, deed Pastoor M. LUIJCKX een oproeping tot het volk om den put schoon te maken en dieper uit te graven. Hiermede was men dus weer *voorloopig* geholpen.

Maar was het niet onvoorzichtig, in zulk een onzekeren toestand kalm te berusten, tot er wellicht opeens volslagen gebrek aan drinkwater zou ontstaan? De tegenwoordige Pastoor A. EUWENS, reeds tevoren bekend met dien treurigen toestand, had daarom nog vóór zijn komst, op wetenschappelijke gronden de mogelijkheid bewezen, om water te vinden in een ouden verlaten put genaamd „*Poz di Rincón*", gelegen op een kwartier afstands ten zuiden van Rincón, op een hoogte van ± 30 M., op bijna ⅔ van de totale hoogte van een berg. Deze put, waarvan de grootste diepte 6 M. bedroeg, was aan de noordzijde door een gedeeltelijke instorting van den wand enz. tot op 3 M. hoogte met klei opgevuld. Aan de zuidzijde bevindt zich juist boven den bodem een holte van 1½ M. diep in den wand. In deze holte die zeer nauw en eng is en waar slechts een kind zich kon indringen, verzamelde zich een beetje water, dat met een kalabasje werd uitgeschept, om een blikje te kunnen vullen, dat daarna door een ander persoon aan een touw werd opgehaald. Zeer gevaarlijk was dat afdalen in dien put. Want zoo'n jongen moest zich met handen en voeten aan de uitstekende punten van den rotswand vastklemmen, om naar beneden te komen. Acht verschillende personen worden er opgenoemd wien door uitglijden of een misstap een ongeluk overkwam, waarvan een paar voor hun geheele leven gebrekkig zijn gebleven.

Uit de lezing van de beschouwingen van den geoloog Prof K. MARTIN en van het Rapport van den ingenieur HAVELAAR, over de wel van *Hato* en een onderzoek van de brou op *Fontein* was Pastoor EUWENS tot de conclusie gekomen, dat ook hier bij de „*Poz di Rincón*" nagenoeg dezelfde verschijnselen zich voordeden. Want ook hier bestond het plateau of de oppervlakte van den berg uit dezelfde oude kalkformatie, die het regenwater dóórlaat, en dat verder dóórsijpelend misschien in het inwendige van den berg zich verzamelt in een deposito of andere harde ondoordringbare steenlagen ontmoet, langs welker helling het afvloeit, totdat het hier of daar een opening ontmoet aan de buitenzijde van den berg, waar het te voorschijn treedt, hetgeen hier geschiedde in de rotsholte op den bodem van den put. Alleen bleek bij nader onderzoek, dat hier het doorzijpelend regenwater onder den kalksteen geen harde *steen*laag, maar een vette dikke *klei*laag ontmoette, waar het evenmin in kon doordringen.

Een andere aanwijzing, dat er zich een waterader of een deposito van water in den berg in de nabijheid van den put moest bevinden, was, dat er hoog boven den put 2 of 3 groote oude boomen zijn, die zelf in den droogsten tijd immer met een frisch-groenen bladerentooi prijken.

Ook de verhalen der bewoners van Rincon en nog zichtbare sporen in den put, toonden aan, dat in vroeger jaren de put zeker overvloed van water had geleverd.

Ongeveer een tiental schreden van dezen put verwijderd bevindt zich een plaats, waar vroeger een put was, waarin menschen en vee langs treden konden afdalen

Van dezen put kon men nauwelijks een spoor meer ontdekken, hij was geheel dicht geworpen en met den grond gelijk gemaakt.

Op Zondag 24 Juli richtte de pastoor een oproeping tot het volk, om in hun eigen belang gezamenlijk de handen aan het werk te slaan, om de *Poz di Rincón* te herstellen. ZEerw. deelde als zijn overtuiging mede, dat er alle kans was, dat men water zou vinden en dat men op grond van de stellige beloften van Zijn Exc. den Gouverneur ook op den geldelijken steun van het Gouvernement kon rekenen. En de bevolking beantwoordde die oproep door hun trouwe opkomst, want zij begreep, dat het hier een levensbelang geldt. Een krachtige, niet genoeg te waardeeren steun gewerd de onderneming door de hulp en het kundig toezicht van den Heer C. CADIÈRES.

Het eerst werd de gedempte put onder handen genomen.

Toen men tot op bijna 2 meter diepte al het ingestorte puin had uitgegraven, kwam men op een versche kleilaag zonder een spoor van water te ontmoeten. Tot nu toe heeft men tot 6 á 7 M. diepte door verschillende klei- en gruislagen heen gegraven, doch zonder water te vinden. Hoogstwaarschijnlijk heeft zich de vroegere waterader verplaatst en meer binnenwaarts in den berg een uitweg gevonden.

Voorloopig is het werk aan dezen put gestaakt.

Den daarop volgenden Zondag 31 Juli moedigde de pastoor het volk opnieuw aan, maar verzocht hen tevens ook den zegen des hemels over de werkzaamheden af te smeeken.

Hij spoorde het aan, die geheele week in het bijzonder den H. Dominicus, wiens feest den volgenden Donderdag zou gevierd worden, als patroon tegen de droogte te vereeren, en tegelijk zijn tusschenkomst te vragen voor het welslagen van het werk aan den put. Den volgenden Zondag 7 Augustus zou dan de Hoogmis voor diezelfde intentie worden opgedragen. Tegelijk stelde de pastoor aan zijn volk voor, dat wanneer St. Dominicus het gebed van het volk zou verhooren, tot altijddurende herinnering voortaan aan dien put in plaats van *Poz di Rincón*, den naam te geven van *Poz di San Dominico*." Opnieuw werd nu elken dag het werk met kracht voortgezet, *nu* met nog meer moed en ijver in het vertrouwen, dat de H. Dominicus helpen zou.

Eindelijk op Donderdag 4 Augustus, dus juist op den feestdag van St. Dominicus, 's middags ten 4 uur, stieten de gravers op een stuk hout. Toen men het losgewerkt en opgelicht had, spoot tegelijk het water met kracht te voorschijn. Men kan zich de blijdschap van het volk voorstellen. Eenige vrouwen en meisjes, die het uitgegraven zand wegdroegen, begonnen geheel spontaan het lied ter eere van St. Dominicus te zingen:

Dominico, bo nomber
Ta papia bo grandeza.

Geen nieuw bewijs was voor het volk meer noodig, dat werkelijk St. Dominicus deze weldaad voor hen verkregen had en van dat oogenblik reeds sprak men slechts van den: *poz di San Dominico*. Op hetzelfde oogenblik nog werd een expresbode met een vaatje van dit water naar den pastoor afgevaardigd om het water te keuren.

Om de werkzaamheden in den put niet te belemmeren, moest men voorloopig die geopende waterader met klei en steen dichtstoppen. Ook Zaterdagmiddag vond men bij het dieper uitgraven een grooten zwaren steen. Toen men dezen opbeurde, ontdekte men daaronder een groot gat, gevuld met helder zoet water. Eigenaardig ook nog is dit, dat het water, dat vroeger onder uit die rotsholte werd geschept, altijd den naam had een beetje bitter en brak te zijn. Daarentegen voelt iedereen, die nu het water proeft, zich gedwongen te erkennen, dat het water zoet is, gelijk regenwater. Men merke wel op, dat het water van de weinige regens, die tot nu toe gevallen zijn, nog niet op die diepte in den bodem kan zijn doorgedrongen, en niet die toevoer van water daaraan kan gegeven hebben. Stellig mag men daarom vertrouwen, dat vooral in den regentijd het water tot een aanzienlijke hoogte in den put zal stijgen. Want met de physische wet der *communiceerende vaten* voor oogen, en in aanmerking genomen, dat de berg boven den rand van den put zich nog wel ± 20 M. verheft, zal het water in den berg altijd niveau trachten te maken met het water in den put en dit zeker nog veel hooger kunnen en moeten opvoeren.

Juist in die dagen kwam ook de ingenieur Dr. TH. VAN BUUREN, die in Oost-Indië zijn sporen op het gebied van waterverschaffing verdiend had, in Rincón en bracht tevens een bezoek aan den put en keurde in alles de verrichte werkzaamheden en de overige plannen goed en gaf tegelijk nog kostbare inlichtingen en aanwijzingen voor de verdere voltooiing.

Niettegenstaande er alle kenteekenen zijn van een vroeg begin van den regentijd en daarom de arbeid op het veld overal volop aan den gang is, wordt het werk aan den put geregeld voortgezet. Geen enkele dag zijn er minder dan 10 personen aan het werk geweest. Meestal kon men er wel 30 á 40, en soms meer tellen. In de laatste dagen, wanneer de mannen 's middags tegen 4 uur vermoeid van het werk op het veld wederkeeren, gaan zij nog den berg beklimmen, om, tot het donker wordt, een handje mee te helpen aan den *Poz di San Dominico*.

Aardig was hetgeen dezer dagen daarbij plaats greep. Een paar mannen *netjes aangekleed*, gingen tegen 5 uur 's namiddags ook eens een bezoek aan den put brengen om een kijkje te nemen. Maar jawel, daar klonk het opeens van alle kanten: „Men moet hier komen om te werken en niet om te kijken." En daar hielp geen tegenspartelen aan. De beide kijklustigen moesten mede afdalen in den put en werden met schop en houweel aan het werk gezet. Na afloop waren hun kleeren er wel niet schooner op geworden, doch zij kunnen zich nu steeds blijven herinneren even goed aan het graven van dien put te hebben meegewerkt.

Na de belofte van den HoogEd. Gestr. Heer Gouverneur en nu men er zeker van is, *goed* water in de onmiddellijke nabijheid van het dorp te hebben gevonden, is het zonder twijfel, dat het Bestuur der Kolonie eveneens een royalen, geldelijken steun zal verleenen. Want de arme bevolking die reeds zooveel bewijzen gaf

van haar goeden wil door zonder betaling te willen werken, kan onmogelijk de andere uitgaven, die nog noodig zijn, bekostigen. Zelf dezen en genen, die niet konden werken, steunden nog de onderneming door eenig geld, mais of koffie voor de arbeiders te zenden. Ook de opzichter en metselaars, die noodzakelijkerwijze moeten betaald worden, stellen zich nog met een minder loon tevreden, dan waarvoor zij anders gewoon zijn te werken. Dagelijks wordt nu beschuit en koffie of mais onder het werkvolk uitgedeeld. Rum wordt volstrekt niet rondgedeeld en is er bovendien verboden. Want nog daargelaten het nadeelige voor de gezondheid, zou het zeker bij dit werk aanleiding geven, dat door twist en oneenigheid de goede harmonie en samenwerking verstoord werd.

De wanden van den put, waar deze waren ingestort zijn reeds geheel opgemetseld, enkele rotsblokken beneden in den put, die gevaar voor invallen opleveren, worden met stevig metselwerk in portland onderstut, een bokaal rondom den put gemetseld, een paar steenen drinkbakken voor het vee er bij gemaakt, misschien zelfs een pomp er op geplaatst en de horribele slechte weg tegen de helling van den berg, (welke weg nu eigenlijk niets anders dan een diep uitgespoelde rooi is,) verbeterd en fatsoenlijk begaanbaar gemaakt.

Ook de WelEdGestr. Heer VAN DEN BRANDHOF, gezaghebber van het eiland, toont een levendige belangstelling en kwam zich reeds tweemaal van den stand en voortgang der werkzaamheden op de hoogte stellen

En zoo zal, naar wij hopen, deze put tot aan het verre nageslacht verkondigen, wat eenigsgezindheid en onderlinge samenwerking, de voorbede van St. Dominicus en de krachtdadige hulp van ons koloniaal bestuur vermocht tot stand te brengen.

Zoo juist ontvangen wij bericht, dat de begrooting door Pastoor EUWENS ingediend in haar geheel werd goedgekeurd.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

De St. Annakerk is door de milddadigheid van eenige milde gevers met drie prachtige beelden verrijkt, respectievelijk de H. Maagd, de H. Anna en St. Jozef voorstellende. Op het oogenblik staan de twee eerst genoemde beelden nog in het presbyterium. Een ieder kan zich derhalve overtuigen over de goede afwerking van polycromie en uitdrukking. Het St. Jozefbeeld is reeds geplaatst en bewijst, dat de zware trekken, die vooral bij het St. Anna-beeld opvallen, volstrekt niet schaden, maar de beeldhouwer moest er rekening mede houden, dat deze beelden hooger komen te staan en dan zullen zij zeker een waar sieraad zijn der kerk, een kostbaar aandenken van de vrijgevigheid der geloovigen.

Blijde Tijding.

Dr. TH. LENS heeft Dinsdagavond een telegram ontvangen, dat Vrouwe DE JONG VAN BEEK EN DONK de pijnlijke operatie goed heeft doorstaan. Moge het bericht der algeheele genezing spoedig volgen.

Wedstrijd.

Woensdagmorgen hielden een zestal soldaten zwemwedstrijd. De eerste, de overwinnaar, kon al bijzonder vlug de breede haven overzwemmen.

Wij hopen van dergelijke gezonde sport nog meerdere bewijzen te zien.

Jubile.

De kapelmeester J. P. BOSKALJON herdacht Maandag den dag, waarop hij 25 jaren geleden in militairen dienst trad. Reeds 22 jaren is hij bij de muziek. De kapel en onderofficieren brachten hem een serenade met fakkel- en bengaalsch licht. Moge hij nog menig jaar zijn uitstekend korps dirigeeren.

Receptie.

Donderdagmorgen gaf de HEG. Gouverneur C. STATIUS MULLER receptie ten zijnen woonhuize ter gelegenheid van zijnen verjaardag.

Velé personen maakten van deze gelegenheid gebruik om den waardigen, algemeen geachten ambtenaar hun opwachting te maken of geluk te wenschen. Wij kunnen ons, helaas, slechts aansluiten bij deze laatsten, en hopen van harte, dat de heer C. STATIUS MULLER nog lang een sieraad moge wezen van het curaçaosche ambtenaarscorps.

Onze financien.

6|12 van de raming der belastingen St. Martin bedroeg *f* 6,525; opgebracht werd *f* 5,383.01½

Aan uitvoer werd op dat eiland in zes maanden tijds slechts *f* 88.77 betaald, aan Licht- en bakengeld *f* 13.24½ cts.

St. Eustatius houdt zich nog het best. De raming van de uitvoerrechten voor het geheele jaar bedroeg *f* 500 en nu in een half jaar, werd reeds *f* 380.82½ ontvangen. Aan *belastingen* werd *f* 40 meer opgebracht, dan geraamd was, terwijl inkomsten van onderscheiden aard ± f 30 deficit aanwijzen.

Saba schijnt ook op te fleuren; al *f* 87,52½ aan uitvoerrechten ontvangen, terwijl voor het geheele jaar f 100 was geraamd, de opbrengst van alle *belastingen* bleef slechts 49½ ct. beneden het gestelde cijfer, terwijl inkomsten van onderscheiden aard zelfs meer dan f 200 boven de raming opbrachten.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

CON BUEN ÉXITO. — Declara el Dr. J. Trujillo Arraval, Médico Director del Hospital de Beneficencia de Caracas.

„He usado siempre con buen éxito la celebrada Emulsión de Scott."

Breve, pero significativa y saludable manifestación.

Advertentien.

De Heer en Mevrouw J. RAMMELMAN–ÉLSEVIER–BOOMGAART hebben de eer aan hun vrienden en bekenden mede te deelen, dat zij zich met ter woon gevestigd hebben:

Koraal Agostini.

Curaçao 10 Augustus 1904.

J. S. Scheidelaar

Breede Straat--Overzijde

heeft per laatste Holl. boot ontvangen: goede qualiteit lood– en zinkwit in olie in heele, halve en kwart blikken. Ook Spaansch, Friesch, Parijs en Chromaat groen en alle andere soorten verfwaren, Plaatijzer, gr. vellen blik, vertinde looden buizen, mokers, keggen en andere ijzerwaren.

Cocoszeep, halve fl. Eau de Cologue, Cooymans–likeuren en Elixer, Zwarte thee, papier en enveloppen, heele en halve schriften, boekjes goud, sigaren, soliede petroleumtoestellen, zeilgaren voor netten, Witte kunstbloemen, Holl. Flanel, Wierook, etc. etc.

Curaçao, 12 Augustus 1904.

Federico A. Perret Gentil,

Beheerder van de

Plantage "GROOT St. JORIS,"

heeft het genoegen mede te deelen aan het Geëerde Publiek van Curaçao en aan de Vreemdelingen, die ons eiland bezoeken, dat zij genoemde plantage mogen bezichtigen en daaropb den dag doorbrengen, mits zij gebruik maken van de rijtuigen der stalhouderij **Aurora**:

De prijzen zijn als volgt

1 rijtuig voor 4 personen *f* 10,—
1 „ „ 2 „ *f* 7,50
1 Omnibus voor 6 personen *f* 12,—
vaste prijzen

Voor deze prijzen kunnen de bezoekers beschikken over de rijtuigen zoolang zij verkiezen, van 5 uren des morgens tot 5 uren des avonds.

Tevens hebben zij het recht in het landhuis te verblijven, in de plantage te wandelen en een bad te nemen in het groot réservoir.

Indien de bezoekers dit verlangen, kunnen zij op de plantage ontbijten of lunchen, het tarief is dan als volgt:

Ontbijt per persoon *f* 1,— *vaste prijs*
Lunch „ *f* 2,— „ „

Curaçao, 4 Januari 1904.

ASSURANTIE-MAATSCHAPPIJ

TEGEN

Brandschade en op het leven

"DE NEDERLANDEN"

opgericht 1845

TE 's GRAVENHAGE.

De ondergeteekenden maken het publiek bekend, dat zij aangesteld zijn tot agenten van bovengemelde Maatschappij en dat zij tegen zeer billijke premiën verzekering sluiten tegen Brandschade op woon– en handelshuizen, evenals op Meubels en koopwaren.

Zij geven ook polissen op 't leven, Kapitalen bij leven, Lijfrenten, Gemengde verzekering, Kapitalen op vaste termijn, enz., enz., enz.

Curaçao, 14 Juli 1904.

MADURO JR. & Co.

LONGMAN & MARTINEZ

NEW YORK, U. S. A.

De Venta Por Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nueve sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

"HET HERT."

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert"; het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,

DE LANNOY & Co.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1904.	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas.	Zulia	Philad.
Vertrekt van NEW-YORK	Juli 2	Juli 9	Juli 16	Juli 23	Juli 30	Aug. 6
Komt aan te SAN JUAN		14		28		11
Vertrekt van „		15		29		12
Doet CURAÇAO aan		17		31		14
Komt aan te LA GUAIRA	9	18	23	Aug. 1	Aug. 6	15
Vertrekt van „	11	20	25	3	8	17
Komt aan te PTO. CABELLO		21		4		18
Vertrekt van „		22		5		19
Komt aan te CURAÇAO	12	23	26	6	9	20
Vertrekt van „	13	24	Aug. 1	7	15	21
Doet LA GUAIRA aan		25		8		22
„ SAN JUAN „		27		10		24
Komt aan te NEW-YORK	25	Aug. 1	8	11	22	29

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Zulia	Merida	Marac.	Merida	Zulia	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Juli 12	Juli 18	Juli 26	Aug. 1	Aug. 9	Aug. 15
Komt aan te MARACAIBO	13	19	27	2	10	16
Vertrekt van „	16	22	30	5	13	19
Komt aan te CURAÇAO	17	23	31	6	14	20

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.